

Simți că vrei să renunți?

Alte cărți de David Wilkerson

*Crucea și pumnalul
Triumf prin tragedie
Sunați din trâmbiță
Viziunea apocaliptică
Sfințească-se Numele Tău*

Simți că
vrei
să renunți ?

Cum să găsești speranță și vindecare când te simți descurajat

David Wilkerson

Originally published in the English under the title: *Have You Felt Like Giving up Lately?*
Published by Revel, a division of Baker Publishing Group,
P.O. Box 6287, Grand Rapids, MI, 49516-6287, U.S.A.
Copyright © 1980 by Garden Valley
All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2013 Life Publishers International
Springfield, Missouri, SUA
și Life Publishers Romania
Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România
Tel. 0359 177 636, 0744 624 236
E-mail: liferom@rdslink.ro, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace—electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul—cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea:
Editarea: *Luca Crețan*
Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*
Coperta: *Georgian Rădulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WILKERSON, DAVID

Simți că vrei să renunți? / David Wilkerson - Oradea : Life, 2013

ISBN 978-973-7908-

Romanian Edition.

Printed in Romania by *Tipografia Leș*
Satu Mare
Tel. (0361) 427 428

Cuprins

- Prefață 7
1. Atunci când suferi 9
 2. Nu-ți poți duce singur crucea 19
 3. Fericirea ta nu poate depinde de ceilalți 29
 4. Simți că vrei să renunți? 39
 5. Treci printr-o perioadă de secetă? 49
 6. Cum să învingi păcatul care te înfășoară 59
 7. Cum să învingi ispita 69
 8. Creștine, renunță la vină 77
 9. Nu te mai învinovăți singur 87
 10. Când nu știi ce să faci 95
 11. Dumnezeu te poate folosi în pofida slăbiciunilor tale 105
 12. Dumnezeu nu te-a uitat 113
 13. „Îmi va răspunde Dumnezeu vreodată la rugăciuni?” 123
 14. Isus și furtunile 135
 15. Vindecarea supremă 141

Prefață

Sunt ferm convins că, într-un fel sau altul, cu toții suferim. Toți trebuie să ne vindecăm de durerile noastre interioare. Trebuie să știm cum putem găsi o pace reală și o eliberare adevărată de slăbiciunile care ne afectează. Păcatul este responsabil pentru multe dintre problemele și durerile noastre.

Sper ca această carte să îi ajute pe mulți creștini să descopere adevărata vindecare. Mulți prieteni de-ai mei au fost deja vindecați prin mesajele cuprinse în această carte.

Vindecarea este un proces. Citește fiecare capitol și urmărește acest proces puternic de vindecare ce va avea loc în viața ta. Pot afirma cu îndrăzneală că vei fi vindecat, deoarece știi că aceste mesaje s-au născut din rugăciune, au fost scăldate în lacrimi, testate în vremuri de tristețe și suferință personale și, cel mai important, fondate pe Cuvântul lui Dumnezeu, care este adevărat.

Atunci când suferi

Într-un fel sau altul, cu toții suferim. Toți suntem în aceeași oală. Chiar și cei care râd, cei fericiți și cei norocoși suferă. Poate că aceștia încearcă să își ascundă suferința cu băutura și glume, dar nu reușesc să o facă să dispară.

Cine anume suferă? Părinții unui fiu risipitor sau ai unei fiice risipitoare. Milioane de părinți au fost profund răniți de copiii care le-au respins sfaturile. Părinții aceia iubitori suferă din pricina înșelăciunii și a delincvenței copiilor lor, care erau cândva buni și dragăstoși.

Persoanele care provin dintr-un cămin destrămat suferă și ele. Soția abandonată, respinsă de soț pentru o altă femeie, suferă. Soțul care a pierdut dragostea unei soții, suferă. Copiii care nu mai au siguranță, suferă.

Sunt oameni care suferă de boli: cancer, probleme de inimă și o pleiadă de alte boli omenești. Mai mult ca sigur că e îngrozitor să îl auzi pe un doctor spunându-ți: „Ai cancer; s-ar putea să mori!” Cu toate acestea, mulți dintre cei care citesc această carte au cunoscut astfel de dureri și agonie.

Iubiții se despart. Iubitul sau iubita te părăsește, călcând în picioare o relație cândva frumoasă. Rămâne în urmă doar o inimă frântă, rănită.

Cum rămâne cu cei rămași fără slujbă? Cu cei deznădăjduiți, ai căror visuri s-au destrămat? Sau cu cei închiși? Cu prizonierii? Cu homosexualii? Cu alcoolicii?

E adevărat! Într-un fel sau altul, cu toții suferim. Fiecare persoană de pe pământ își poartă propria povară de durere și suferință.

NU EXISTĂ TRATAMENT FIZIC

Când ești profund rănit, cele mai adânci temeri și cele mai profunde sentimente de agonie vor pune stăpânire pe tine și nicio persoană de pe acest pământ nu le va putea opri. Cei mai buni prieteni ai tăi nu vor putea înțelege cu adevărat lupta prin care treci sau rănilile pe care le-ai suferit.

Numai Dumnezeu poate opri valurile de depresie și sentimentele de singurătate și eșec care te năpădesc. Doar credința în dragostea lui Dumnezeu poate salva o minte rănită. Inima rănită și frântă, care suferă în tăcere, poate fi vindecată doar de o lucrare supranaturală a Duhului Sfânt, și doar intervenția divină are efect.

Dumnezeu trebuie să intervină și să preia controlul. Trebuie să intre în viața noastră la momentul cel mai critic, să Își întindă brațele pline de iubire, și să ia sub protecția și grija Lui trupul și mintea celor care suferă. Dumnezeu trebuie să fie un Tată iubitor și să demonstreze că e prezent, că face ca totul să se termine cu bine. Prin puterea Lui, trebuie să risipească norii de furtună, să alunge disperarea și mâhnirea, să șteargă lacrimile și să înlocuiască tristețea cu pace sufletească.

DE CE EU, DOAMNE?

Cel mai mult suferi atunci când știi că Îl iubești mult pe Dumnezeu, dar nu reușești să înțelegi ce încearcă să facă în viața ta. Dacă dragostea ta pentru El s-ar fi răcit, ai putea înțelege de ce nu îți răspunde la rugăciuni. Dacă ai fugi de Dumnezeu, probabil că ai înțelege de ce ai fi în continuare testat și încercat. Dacă ai fi un păcătos înrăit, care disprețuiește lucrurile lui Dumnezeu, ai putea ajunge să crezi că meriți să suferi atât de mult. Dar tu nu fugi și nu Îl respingi în niciun fel. Tu tânjești să împlinești voia Lui desăvârșită. Îți dorești să îi fi pe plac lui Dumnezeu și vrei doar să-i slujești Lui cu toată ființa ta. Tocmai de aceea suferința ta e atât de covârșitoare. Deoarece te face să crezi că e ceva în neregulă cu tine. Îți pui la îndoială profunzimea spirituală și, uneori, te îndoiești chiar și de deplinătatea facultăților tale

mintale. Undeva în adâncul ființei tale, auzi o șoaptă: „Poate că ceva nu e bine cu mine, cumva. Poate că trec prin atâtea suferințe pentru că Dumnezeu nu vede nimic bun în mine. Cred că am ieșit complet din voia Lui; trebuie să mă disciplineze, ca să mă facă ascultător.”

PRIETENII ÎNCEARCĂ DIN RĂSPUTERI SĂ AJUTE

O inimă rănită sau frântă este cea mai cruntă durere cunoscută de oameni. Majoritatea celorlalte dureri omenești sunt doar fizice, dar o inimă rănită poartă cu sine o durere atât fizică, dar și spirituală. Prietenii și persoanele dragi pot ajuta la alinarea unei inimi frânte. Când sunt alături de noi, răsând, iubind și dându-ne atenție, durerea fizică se mai atenuează, și pe moment ne simțim ușurați. Dar apoi se lasă noaptea, care aduce cu ea groaza agoniei spirituale. Durerea e întotdeauna mai îngrozitoare în timpul nopții. Singurătatea se lasă peste noi ca un nor care acoperă soarele. Durerea explodează când ești singur-singurel și încerci să îți dai seama cum să te descurci cu vocile și temerile interioare care își tot croiesc drum spre suprafață.

Prietenii tăi, care nu înțeleg de fapt prin ce treci, îți oferă tot felul de soluții ușoare. Nu au răbdare cu tine. La momentul respectiv, ei sunt de obicei fericiți și lipsiți de griji; și nu înțeleg de ce nu îți revii pur și simplu. Bănuiesc că îți face plăcere să îți plângi singur de milă. Îți amintesc că lumea e plină de oameni cu inimile frânte, care suferă, dar care au supraviețuit. Și deseori vor să spună o singură rugăciune, care să vindece și să rezolve totul. Ți se spune „să-ți declanșezi credința, să revendici o promisiune, să mărturisești vindecarea și să lași în urmă disperarea.”

Toate bune și frumoase, dar cei care ne țin predici sunt de obicei creștini care nu au suferit niciodată prea mult ei înșiși. Sunt precum „bonele” lui Iov, care știau toate răspunsurile, dar nu i-au putut alina durerea. Iov le-a spus: „sunteți cu toții niște doctori de nimic” (Iov 13:4). Slavă Domnului pentru prieteni binevoitori, dar dacă ar putea trece doar pentru o oră prin aceeași agonie pe care o trăiești tu, cu siguranță și-ar schimba

perspectiva. Lasă-i în locul tău o singură dată, să simtă ce simți tu, să experimenteze durerea interioară ce te apasă pe tine, și mai mult ca sigur ți-ar spune: „Cum de rezști prin toate acestea? Eu nu m-aș descurca în situația în care ești tu!”

TIMPUL NU VINDECĂ NIMIC

Mai ții minte zicala aceea veche: „Timpul vindecă toate rănille”? Ți se spune să rezști, să zâmbești și să aștepți ca timpul să îți anestezieze durerea. Dar eu cred că toate regulile și clișeele despre singurătate sunt născocite de oameni fericiți, care nu suferă. Sună bine, într-adevăr, dar nu e adevărat. Timpul nu vindecă nimic; numai Dumnezeu vindecă!

Când suferi, timpul nu face decât să amplifice durerea. Trec zile și săptămâni, iar agonia rămâne. Suferința nu dispare, indiferent câte zile tăiem din calendar. Poate că timpul o să îngroape tot mai mult durerea, dar o singură amintire cât de mică o poate scoate din nou la iveală.

Sincer să fiu, nu te ajută prea mult nici să știi că înaintea ta au mai fost o mulțime de creștini care au suferit, la rândul lor. Te poți identifica cu suferința personajelor biblice care au supraviețuit unor chinuri groaznice. Dar faptul că știi că au trecut și alții prin bătălii îngrozitoare nu îți va alina durerea. Când citești cum au ieșit victorioși din luptele lor, și te gândești că tu încă nu ai făcut-o, doar suferi și mai tare. Ai impresia că ei trebuie să fi fost foarte apropiați de Dumnezeu, dacă Acesta le-a răspuns la rugăciuni. Te face să te simți nedemn de El, deoarece problemele tale continuă, în pofida tuturor eforturilor tale spirituale.

NECAZURI ÎNDOITE

Rareori se întâmplă ca oamenii să sufere o singură dată. Majoritatea persoanelor care suferă îți pot arăta și urmele altor răni. Sunt straturi peste straturi de durere. O inimă frântă este de obicei moale și fragilă. E mai ușor de frânt, deoarece nu e protejată de o carapace dură. Frăgezimea este deseori confundată cu vulnerabilitatea de către inima protejată de o carapace tare.

Un om interiorizat este judecat greșit ca unul slab. Dăruirea completă este interpretată greșit drept abuzivă. Inima care nu se teme să își recunoască nevoia de dragoste este judecată în mod greșit ca fiind prea interesată de sex.

Prin urmare, inima fragilă care caută dragoste și înțelegere este deseori cel mai ușor de frânt. Inimile deschise și încrezătoare în ceilalți sunt de obicei rănite cel mai tare. Lumea aceasta este plină de bărbați și femei care au respins dragostea pe care le-a oferit-o o inimă blândă și delicată. Inimile acelea puternice, închise într-o carapace dură, care nu au încredere în nimeni, inimile care dăruiesc prea puțin, care cer ca dragostea să fie dovedită continuu, care calculează mereu, care manipulează mereu și își văd doar de propriile interese, inimile care se tem să riște sunt cele care rareori se frâng. Nu sunt rănite, pentru că nu există nimic în ele care să fie rănit. Sunt prea mândre și egocentrice ca să îi permită altcuiva să le rănească în vreun fel. Trec prin viață făcând alte inimi să sufere și călcând în picioare sufletele fragile care le ating viețile, doar pentru că sunt ele însele foarte greoaie și anoste, și consideră că toți ar trebui să fie ca ele. Inimilor dure nu le plac lacrimile. Urăsc angajamentele. Se simt sufocate când li se cere să împărtășească cu alții.

CEI CARE FRÂNG INIMI NU SCAPĂ UȘOR

Durerea pe care o îndură o inimă frântă se datorează parțial gândului că vinovatul, cel care frânge inimi, va scăpa nepedepsit. Inima spune: „Eu sunt cea care suferă, cea rănită, dar tot eu plătesc pentru asta. Vinovatul scapă basma curată, când ar trebui de fapt să plătească pentru ce-a făcut.” Asta este problema crucilor: de obicei e răstignit cine nu trebuie. Dar Dumnezeu ține contabilitatea, iar în Ziua Judecății, va regla conturile. Dar chiar și în această viață, cei care frâng inimi și cei care-i rănesc pe oameni plătesc un preț mare. Indiferent cum încearcă să își justifice acțiunile lor care provoacă durere, nu pot opri strigătele celor pe care i-au rănit. Precum sângele lui Abel, care striga din pământ, plânsul unei inimi frânte poate depăși bariera timpului și